

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Markéty Sagačové „Sociální koheze ženského florbalového týmu“. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2014, 56 s.

Bakalářská práce Markéty Sagačové se v rámci antropologie sportu zabývá problematikou sociální koheze družstva ve vrcholovém sportu. Na základě více než pětíměsíčního etnografického výzkumu ženského florbalového týmu si klade otázku, jakým způsobem se sociální koheze utváří a dále reprodukuje a jaké faktory kohezi podporují či naopak narušují.

Teorie sociální koheze, které se jí staly východiskem, buduje na základě poznatků sociologie, sociální psychologie i sociokulturní antropologie. Tato snaha o multidisciplinární ukotvení, jež je pro některá pojetí antropologie charakteristická, je na jednu stranu ocenění hodná, na stranu druhou však klade zvýšené nároky na autora, aby tyto rozdílné přístupy dokázal propojit v syntéze. To se autorce ne vždy daří a tak předkládaná teorie působí někdy poněkud neuceleně, ačkoliv vždy se váže ke zkoumané problematice.

Co je třeba jednoznačně ocenit je empirický výzkum, ať již se jedná o přehledný popis jeho metodologie (s. 13-18), reflexi autorčina působení v terénu a její výzkumné pozice (s. 19-21) a zejména samotná získaná data, která jsou díky systematické práci a velkému nasazení autorky živoucí, detailní a obsahově bohatá, jak je patrné z častých citací terénních poznámek v empirické části práce. Je zřejmé, že autorce se podařilo nejen získat přístup do terénu, ale zejména navázat s aktéry důvěrné vztahy a z nich vytěžit detailní popisy dění ve zkoumaném prostředí.

Empirická část práce má primárně deskriptivní charakter, což je však s ohledem na položené výzkumné otázky pochopitelné, a vzhledem k bohatému datovému materiálu to není nijak na škodu. Při analýze datového materiálu se autorka (až na výjimky) nepouští do odvážnějších interpretací, ale drží se v úvodu formulovaných teoretických východisek, k nimž data systematicky a explicitně vztahuje.

V závěru pak přehledně shrnuje poznatky prezentované v empirické části, přičemž však poněkud rezignuje na další dialog s teoriemi. Závěr tak postrádá zhodnocení, v jakých aspektech se autorčina zjištění shodují s užitými teoriemi, v jakých se s nimi rozcházejí a zejména, zda její práce nepřinesla zjištění, která teorie vůbec neuvažují, což je jistě škoda a bylo by vhodné, kdyby se této otázce věnovala alespoň v rámci obhajoby.

Po stránce formální je práce bez závažnějších nedostatků, je prostá gramatických chyb a podobných nešvarů, systematicky a spolehlivě cituje použité zdroje i odkazuje na vlastní datový materiál.

Celkově se domnívám, že práce splňuje požadavky kladené na absolventskou bakalářskou práci. Proto ji doporučuji k obhajobě a na základě výše zmíněných skutečností navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze 23.1.2013

Mgr. Martin Heřmanský, Ph.D.